

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

28. Exemplum de hæreticis quibusdam nostræ ætatis, qui quæc[um]que
in ment[em] veniebant, eti[am] flagitiæ carnalia, Spiritus sancti opera
esse iactabant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

mater monasterij, ccepit vbertim lachrimati.
Ad quam infirma, Noli, inquit, flere, sed mecum
diuinæ bonitati gratias age, quod grate & tem-
pore maximè congruo hinc euocor: timeo enim
si diu vixissem, quòd in sancta hac religione
non satis constanter perseverassem vsq[ue]
in finem. Reliquis verò fororibus dicebat, vt
essent obedientes, nil cuiquam darèt sine con-
sensu matris, vitam serio emendarent, ac peni-
tentiam agerent. Posthæc dulci voce oðas
istas Ecclesiasticas decantauit: Fit porta Chri-
sti per uia, Maria mater gratiæ: deniq[ue] versum
vn um pijs cuiusdam cantici Germanici, quod
incipit: Confido me breui amabilem vultum
Domini Iesu contemplaturam. Moxq[ue] ces-
savit loqui, & post horam in Domino obdor-
miuit.

*Felicianus Capitonius in explanationibus Catholicis la-
corum vet. & noui Testamenti, quibus abutuntur
heretici, Explicatione 73. parte 1. Exemplum de
hereticis quibusdam nostre ætatis, qui quacunq[ue]
in mentem veniebant, etiam flagitia carnalia, Spi-
ritus sancti opera esse iactabant.*

CAP XXVIII.

Viguit nostra ætate hereticorū secta, quæ
ita suis sectatoribus Spiritus sancti abū-
dantiam pollicebatur, vt quacunq[ue] in men-
tem faciendā venirent, Spiritus sancti opera
esse existimarentur: pro sua autem heresi con-
firmanda, verbis istis Pauli à Hieremia de-
sum-

LIBER VII.

777

amptis, quibus à Paulo probatur, legē Euā-
 gelicā esse gratiam Spiritus sancti, quæ in
 cordibus fidelium diffunditur, vtebantur. In-
 tuit enim, Dabo legem meā scriptam in cor-
 dibus eorum, & nō docebit vnusquisque pro-
 prium suum, & vnusquisque fratrem suum,
 dicens: Cognosce Dominum, Quoniā omnes
 sciunt me, à minore vsque ad maiorem. Ecce
 (sunt) quod Spiritus sanctus sine externis ad-
 ministris docet, & mouet corda fidelium. Con-
 firmabant eorum vesaniam, quoniam Chri-
 stus nihil scribens dixerit: Spiritus veritatis,
 quem ego mittam vobis à patre, docebit vos
 omnem veritatem. Igitur Iesu Christi veritas,
 nō à libris siue scripturis, sed à Spiritu sancto,
 qui est in cordibus fidelium, habetur. Profecto
 scio, an nequior, aut pessilentior possit in-
 ueniri secta, & quæ ad omnia mala patentio-
 res faciat aditus, quàm ista. Omnia enim quæ
 vult credit, & quæ non vult non credit: quæ
 vult facit, & quæ non vult non facit: impieta-
 tem habet pro pietate, & vitia existimat virtu-
 tes, &c. Euenit in quadam Italia ciuitate, vbi
 hæc secta sibi plurimos adiunxerat, quod qui-
 dam volens amici sui constuprare filiam, hoc
 vultu vsus est. Dixit amico, Spiritus sanctus mi-
 hi dicit quod cum vxore tua dormiā, ille Spi-
 ritus sancto credens annuit, domumque re-
 uersus, imperat vxori cœnam parare, cubicu-
 lum & lectum seruare, & quicquid amicus,

Kk 4 ad

ad cœnam vesperi venturus, iuberet, exsequi,
& ad amicum illum diuertit. Sub noctem au-
tem venit amicus constuprator, cœnatur hila-
riter, & postea petit, vt filia, (quæ virgo erat)
secum dormiret, paruit mater, paruit filia, pro-
pter imperium mariti. Reuertitur manè mari-
tus, percunctatur quid factum sit. Cognita au-
tem re, accepit pugionem, & p̄osiliens in pla-
team, inuentoque filix stupratore ait: Num
dixisti Spiritum sanctum iubere, quod cum
vxoꝛe mea concumberes? Cur ergo mentus
es Spiritui sancto, & cum filia concubisti? Ex
modò mihi quoque dicit Spiritus sanctus, vt
de interficiã, ac simul tribus aut quatuor
bus percussum prostrauit, vnde manifesta
secta, per principes Christianos deleta est.

*D. Ioannes Damascenus lib. 3. de venerat. SS. imagi-
num. De Olympio Ariano, qui, cum Catholicis in-
sultaret SS. Trinitatem confitentibus, admirabili
pœna diuinitus percussus, interijt.*

CAP. XXIX.

SVB hoc consulatu, mense Decembri, eius-
mensis die vigesima septima, contigit for-
midabile & ingens miraculum, quod & audi-
tum omnem hominum magno terrore pec-
culit. Olympius enim quidam nomine, p̄suli-
de Arianae superstitionis Euthymio, quum es-
set in balneo palatij Helenianorum, quosdam
eorum cõtemplatus qui lauabantur, consub-
stantialis Trinitatis celebrantes gloriam, ait
hisce